

עפ"ת 5084/12/21 - רונה אטיאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 5084-12-21 אטיאס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52123666290

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
רונה אטיאס	מערער
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	המערער ע"י ב"כ עו"ד מוריאל סויסה
	המשיבה ע"י ב"כ עו"ד דניאל איקן

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופט בר) בהמש 5762-09-21 מיום 2.11.21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 22.9.21 להארכת מועד להישפט בגין עבירה של שימוש או החזקת טלפון נייד בעת נהיגה ביום 17.6.21. על המבקש היה להגיש בקשה להישפט או לשלם את הקנס עד יום 14.9.21 כפי שצוין על גבי הדוח שנמסר לו.

לטענת המערער ביקש להגיש בקשה להישפט במועדה, אולם הסתבר לו להפתעתו, כי אמו שילמה את הקנס ביום 24.6.21, ללא ידיעתו, וכך לא ניתן לו עוד להגיש בקשה להישפט. בעניין התשלום טען המערער כי ביקש מאמו לפנות למרכז לגביית קנסות, ולשלם קנס אחר, וכאשר הובהר לאם כי קיים קנס נוסף הנוגע להודעת הקנס שבפנינו, שולם הקנס על ידה כדי למנוע תוספת פיגורים. עוד נטען על ידי המערער כי פנה ביום 14.9.21 לב"כ בבקשה להגשת בקשה להישפט.

המערער סבר כי בנסיבות אלה, כאשר הקנס שולם בתום לב ובשגגה, כנטען, וכאשר המערער כופר בביצוע העבירה, יש לאפשר לו להישפט. באשר לדוח נטען כי נפלו בו "כשלים רבים", ולא ברור כיצד קוים קשר עין בין השוטר למערער, מה היה מצב הכביש והתנועה ולא מופיע תיאור מפורט של הטלפון הנייד.

בהחלטת בית משפט קמא צוין כי עולה מהדוח כי המערער הודה בפני השוטר בביצוע העבירה - "אתה צודק(מילה לא ברורה) תוותר", וכי לנוכח תשלום הדוח, שבוע לאחר ביצוע העבירה, יש לראות בתשלום משום הודאה ורק לעיתים נדירות ניתנת הארכת מועד להישפט בנסיבות אלה.

בהודעת הערעור חזר המערער על מכלול הטענות שעלו בבקשה בפני בית משפט קמא. נטען בנוסף כי המערער פנה

עמוד 1

להסדרת הייצוג מול עורכת דינו בחודש ספטמבר, לאחר שבשלהי חודש אוגוסט קיבל הודעה מרשות הרישוי לעניין אמצעי תיקון בקשר ל- 5 דוחות ביניהם הדוח שבנדון.

בנוסף, נטען, כי המערער לא הודה בפני השוטר בביצוע העבירה והמשפט שנאמר במלואו הינו - **"אתה צודק אומר אם תוותר"**, ומשמעות המילים, ככל שניתן להבין את טענת ב"כ המערער, נכונות להודות, אם השוטר יוותר על רישום הדוח, או בדומה לכך, וזאת לאחר שהמערער כבר העלה את טענותיו בפני השוטר, והאחרון לא אבה לקבלן; משכך אין ליחס משקל לאמירה זו, ובית המשפט אף לא התייחס לטענות המפורטות של ב"כ המערער כנגד הדוח, המעלות חשש לעיוות דין.

המערער אינו כופר בכך שקיבל לידי את הודעת תשלום הקנס; תשלום הקנס מעמיד את המערער בחזקת מי שהודה באשמה, נוכח הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נ"מ) תשמ"ב-1982, לפיה **"שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו..."**. נסיבות תשלום הקנס, מצויות מטבע הדברים בידיעת המערער, והטענה כי אמו של המערער שילמה את הקנס ללא ידיעתו לא נתמכה כלל בתצהירה של האם. עוד יש להזכיר את הפסיקה המושרשת כי בית המשפט אינו אמור לתור אחר נסיבות התשלום, ואם הקנס שולם בידי המערער או בידי מאן דהוא אחר, אלא אם כן עולה טעם מיוחד שבגינו מתעורר צורך לאפשר בירור הטענות, בסוג העבירה שבפנינו, חרף תשלום הקנס (רע"פ 2937/17 **גיל פלדמן נ' מדינת ישראל**, (2.4.17)). עוד יש לציין כי המערער כלל לא הגיש בקשה להישפט בתוך תקופת 90 הימים על פי הוראת סעיף 229(א)(2) לחסד"פ, חרף תשלום הקנס מספר ימים לאחר מסירת הדוח, ולא נמסרה על ידי המערער כל הבהרה ברורה מדוע נמנע מהגשת הבקשה במועדה, אם לא ידע על תשלום הקנס בידי האם, ומה היה המועד בו נודע לו לראשונה כי הקנס שולם. בולטת לעין גם העובדה כי הנעת התהליך החלה לאחר שהמערער קיבל הודעה על אמצעי תיקון, באופן המחליש עוד יותר את הצורך להאריך מועד.

עיון בדוח שהוגש מעלה תיאור מפורט של העבירה, היינו אחיזה בטלפון ביד ימין "בגובה ההגה" כאשר המבט מופנה לעבר הטלפון. עוד מצוי בדוח תיאור של מיקום רכב השיטור, ושמירת קשר עין. באשר לתגובת המערער בדוח, ובשונה מטענת ב"כ המערער, מצויות בדוח המילים: **"אתה צודק, אשמח אם תוותר"**, ויש בכך משום אישוש ראיתי לתיאור העבירה המופיע בדוח.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ב, 16 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.